N° 33. 1862.

F. A. LEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 18 Maart.

Editie van maandag avond 8 ure.

Middelburg 17 Maart.

Jl. zaturdag heeft het provinciaal geregtshof in Zeeland [illegible] uitspraak gedaan in de zaak van Johannes van de Velde, oud 22 jaren, kommissaris der beurtveren, en zijn[illegible] van de Velde, oud 40 jaren, brievengaarder, beide wonende te Brouwershaven: de eerste beschuldigd van het verduisteren, wegnemen en vernielen van brieven, geldswaardig papier en gelden, afgegeven aan en nedergelegd in het hulpkantoor der brievenposterij te Brouwershaven; de tweede beklaagd wegens nalatigheid in zijn beheer als brievengaarder in voorschreven hulpkantoor, ten aanzien van brieven, geldswaardig papier en gelden, door den beschuldigde verduisterd, weggenomen en vernield.

In ons nommer van jl. dingsdag gaven we een overzigt van de behandeling dezer zaak.

Bij het door den voorzitter, mr. C. W. E. Vaillant, uitgesproken arrest worden de beschuldigde en beklaagde door het hof schuldig verklaard aan de verschillende als bewezen aangenomen en nader gekwalificeerde feiten. Op grond van de artt. 254, 255 1e lid en 463 wetboek van strafregt, de artt. 9 en 20 1e lid der wet van 29 junij 1854, de artt. 1 en 3 der wet van 28 junij 1851, art. 52 wetboek van strafregt en art. 207 wetboek van strafvordering, en onder aanname van verzachtende omstandigheden, wordt de beschuldigde Johannes van de Velde veroordeeld tot eene korrektionnele gevangenisstraf voor den tijd van zes weken, in eenzame opsluiting te ondergaan, en de beklaagde Daniel van de Velde tot eene geldboete van f 25, benevens ieder voor de helft in de kosten van het proces.

---

* Uit Goes schrijft men ons 16 dezer:

„De voorlaatste verkiezing van een raadslid heeft in sommige opzigten nog al sensatie gemaakt. Een der kiezers, lid eener kiesvereeniging, is door een drietal zijner medeleden beschuldigd van het bezigen van onwettige middelen. De officier van justitie heeft zich die zaak aangetrokken en gisteren zijn te dier zake eenige getuigen door den regter-kommissaris verhoord, hetgeen in den loop dezer week zal voortgezet worden.

„Op zijne beurt heeft de beschuldigde kiezer eene klagt ingediend tegen zijne drie beschuldigers, als zouden ze hem daadzaken hebben te laste gelegd, die, zoo ze bewezen waren, hem aan de verachting zijner medeburgers en eene korrektionnele straf zouden blootstellen. Ook deze zaak is ter instruktie gesteld in handen van den regter-kommissaris.

„Met gespannen verwachting wordt de uitslag te gemoet gezien."

---

* Jl. zaturdag is de Ganzepoort, de laatste van de zeven der te Goes bestaan hebbende, door het gemeentebestuur in het openbaar voor f 300 voor afbraak verkocht.

---

* Naar wij vernemen is dezer dagen door den minister van binnenlandsche zaken, als zijn gevoelen te kennen gegeven, dat in die gemeenten welker bevolking, volgens de uitkomsten der laatste tienjarige volkstelling, eene zoodanige vermeerdering heeft ondergaan dat daaruit eene uitbreiding in het getal leden van de gemeenteraden voortvloeit, de verkiezing van die leden niet zal behooren plaats te hebben op het tijdstip, volgens art. 8 der gemeentewet, door burgemeester en wethouders te bepalen, doch op den gewonen tijd, zijnde den derden dingsdag der maand julij.

---

* Aan de leden van het Indiesch genootschap is rondgezonden het verslag omtrent den aanleg van spoorwegen op Java. Dit zeer uitvoerig en belangrijk rapport, uitgebragt door de heeren Th. F. Schill en J. H. van Soest — het derde lid der kommissie, de heer G. H. Uhlenbeck, heeft door zijne benoeming tot minister van koloniën zich aan de werkzaamheden der vaststelling van dit verslag onttrokken — behandelt drie punten: 1. de behoefte en het nut van spoorwegen op Java; 2. de rigting der spoorwegen, en 3. de uitvoering. Aan het slot van haar rapport doet de kommissie de volgende voorstellen omtrent de wijze, waarop de aanleg van spoorwegen op Java door het genootschap zou kunnen bevorderd worden:

1. Het verslag te doen drukken en zoo veel mogelijk verspreiden;

2. De nederlandsche pers uit te noodigen om de zaak bij herhaling onder de aandacht van het publiek te brengen;

3. Blijvende de aandacht op de javasche spoorwegkwestie gevestigd te houden, en bij elke gepaste gelegenheid daarop terug te komen;

4. De op Java gevestigde leden van het genootschap uit te noodigen, al die inlichtingen te verschaffen, welke dienen kunnen om de zaak nog nader bij het nederlandsch publiek aan te bevelen.

---

* Men schrijft ons uit Utrecht, 14 maart:

„Gisteren avond hield de heer ten Kate hier zijne 4de letterkundige voorlezing, waarin hij zijne beschouwing van Bilderdijk en da Costa voortzette en beiden, inzonderheid als dichters, met elkander vergeleek. De spreker deed ons opmerken hoe, bij menig punt van overeenkomst, toch een opmerkelijk verschil bestaat tusschen den meester en den leerling. Beiden waren in hunne jeugd klassisch gevormd: Bilderdijks eerste dichtproeven getuigen van zijne liefde voor de oude grieksche en latijnsche poëzie, [illegible] da Costa's [illegible] waren in het latijn. Maar terwijl die voorliefde voor het klassieke Bilderdijk nooit heeft verlaten, vinden wij ze in later tijd bij da Costa naauwelijks terug; en reeds in de omstandigheden dat Bilderdijk meer door den zuiver-griekschen Sophocles, da Costa meer door den half-oosterschen Aeschylus werd aangetrokken, zien wij het verschil tusschen beider dichterlijke natuur. In het algemeen heeft Bilderdijk, al drukte hij op alles zijn eigen stempel, veel meer vertalingen en navolgingen gemaakt dan da Costa, die alleen in zijne vroegere periode de „Perzen" en de „Prometheus" van Aeschylus in hollandsche verzen overgebragt heeft; de fragmenten, die hij van Milton en anderen vertaalde, dienden slechts tot opheldering zijner mondelinge voordragten, voorlezingen gelijk hij zelf ze noemde, maar in waarheid dithyrambische improvisatiën. Beiden, zoo wel Bilderdijk als da Costa, waren dichters in den waren zin des woords; niet gelijk zoo velen die bij bijzondere gelegenheden een vers kunnen maken; hunne geheele persoonlijkheid was poëtisch. Beiden waren zeer veelzijdig ontwikkeld; maar toch moest de laatste in dit opzigt onderdoen voor den eerste, die bijna op geen enkel gebied van menschelijke kennis vreemdeling was, en wiens poëzie dan ook de grootste menigvuldigheid vertoont. Geen enkel genre van poëzie is door hem onaangeroerd, geen enkele vorm van versbouw onbeproefd gelaten. Als episch dichter behandelde hij de esopische fabel zoo wel als het homerische heldendicht; als dramaticus zoo wel het saterspel als de hooge tragedie; als lijrisch dichter, de hekelende satyre niet minder dan de gevoelvolle elegie; als leerdichter waren zijne voortbrengselen van even uiteenloopenden aard. Da Costa daarentegen mist die menigvuldigheid ten eenenmale; hij is lijrisch dichter, niet bij voorkeur maar bij uitsluiting, en behandelt daarbij zijn onderwerp altijd van een historisch-profetisch standpunt. Als erotisch dichter is hij nimmer opgetreden. Twee maal slechts heeft hij zich, op ver van elkander verwijderde tijdpunten zijns levens, aan de romance gewaagd, in de „Eurydice" en „Uit Portugal;" zijn „Uit Palestina" is de eenige door hem in poëzie gebragte legende. Één oorspronkelijk drama hebben wij aan hem te danken, den „Alphonsus I," maar dit is als drama geheel mislukt; er wordt veel in verhandeld maar niet in gehandeld, en het eerste vereischte van zijn genre ontbreekt er dus aan. Da Costa mist geheel het talent om karakters te schilderen; een held als Segol, eene vrouw als Elpine zoeken wij bij hem te vergeefs. Hij geeft ons nergens vrouwenkarakters te aanschouwen die ons belangstelling inboezemen; ook niet in zijne „Elisabeth," noch in zijn meesterstuk „Hagar," overigens zoo rijk aan prachtige beschrijvingen, maar waarin de weggezondene slavin slechts de draad is die het gedicht tot één maakt. Da Costa's poëzie is in hooge mate subjectief; hij bezat niets van het talent van een Shakespeare en een Goethe, om alle krachten en toestanden objectief weêr te geven; alle personen worden onder zijne handen tot da Costa zelf. Al heeft zijne vorming en zijn zuiver gevoel hem bewaard voor de overdrijvingen der romantische school, toch staat hij veel digter bij deze dan Bilderdijk. Geen wonder dan ook, dat hij zich in het geheel niet, gelijk deze, tot Corneille, Racine, Voltaire aangetrokken gevoelde, maar veel meer dan zijn meester in staat was, het voortreffelijke in Shakespeare en anderen op te merken. Da Costa's poëzie is niet gelijk aan den eik, die in magtige maar onregelmatige vormen uit een bergkloof nederhangt over het bergdal, — de zweedsche dichter Tegnér vergelijkt er de romantische poëzie bij, — noch aan den slanken opgaanden palmboom met zijne rijke maar symetrische kroon, tusschen wier bladeren een nachtegaal zit en zingt, — het beeld der grieksche poëzie, — maar aan den genista-boom in Hebrons velden, waaronder een engel van Jehova den profeet toespreekt en met kracht bezielt. In zijne „politieke poëzij," waarin da Costa zijn hoogste standpunt bereikte, beschouwt hij de geschiedenis, de gebeurtenissen zijner eigene dagen, met een godsdienstig oog, en wijst profetisch op de toekomst, nu waarschuwend en somber, gelijk in zijn „Wachter, wat is er van den nacht?" dan weêr hoopvol en een beteren tijd verwachtende. In den „Slag bij Nieuwpoort," zijn laatste, onovertroffen meesterstuk, betreedt hij een gebied waaraan Bilderdijk altijd vreemd is gebleven.

„Ook de menigvuldigheid in den vorm, in zoo zeldzame mate bij Bilderdijk voorhanden in de omstreeks 200 boekdeelen zijner poëzie, wordt bij da Costa niet gevonden. Deze zondigt in zijn versbouw menigmaal tegen de eischen der schoonheid, terwijl Bilderdijks dichtregels bijna altijd onberispelijk zijn. Maar schijnt bij Bilderdijk vaak de ware bezieling ontbroken te hebben en is hij dikwijls te gekunsteld en daardoor koud, bij da Costa is alles uit het hart gevloeid: hij geloofde, daarom sprak hij; hij gevoelde, daarom zong hij. Heeft men Bilderdijks statige alexandrijnen vergeleken met gedisciplineerde troepen, die met verwonderlijke juistheid de bevelen huns veldheers opvolgen, en zijne luchtigere versregels met vlugge kavallerie: — da Costa's versifikatie is te vergelijken met de ongeregelde bewegingen der zouaven, die nu langzaam voortgaan, dan onstuimig voorwaarts dringen, alles medesleepende, dan plotseling zich wenden, en wien niets weêrstaat. Bilderdijks poëzie is gelijk aan het grieksche marmeren standbeeld, met de zuiverste omtrekken en lijnen, maar zonder oogappel waaruit een ziel spreekt, en als marmer koud; — of aan den gebeeldhouwden Cherub in Israëls tempel, onbewegelijk staande met uitgespreide vleugelen en het heiligdom bewakende.

„De bewering van den heer Busken Huet, dat Bilderdijk geen talent had tot hoogere conceptie dan die voor nutsverhandelingen, werd door ten Kate volkomen onwaar genoemd. Voorzeker, het plan van den „Ondergang der eerste wereld," zóó juist en zamenhangend dat uit de vijf bestaande zangen het geheel kon ontwikkeld worden, hetwelk 24 zangen moest innemen, dit meesterlijk bewerkte plan is niet dat eener nutsverhandeling. Bilderdijks epos is een heerlijke torso gelijk, door een halfgod gewerkt, en waarop alle Michael Angelo's met eerbied en bewondering zullen staren, zoo lang er Michael Angelo's op aarde zijn.

„Ook hierin komen Bilderdijk en da Costa overeen, dat beiden door hunne tijdgenooten lang niet algemeen in hunne waarde erkend zijn; maar beiden zullen leven als menig later dichter vergeten is; beiden zullen blijven heerschen op het gebied onzer poëzie, de een par droit de conquête, de ander par droit de naissance.

„Maar wij mogen niet te uitvoerig worden. Het is ons onmogelijk, in een kort bestek al de schoone opmerkingen en vergelijkingen weêr te geven, ons door den heer ten Kate medegedeeld. Wij durven beweren, dat zijne 4de voorlezing de vorigen verre overtrof in degelijkheid van bewerking en daardoor in belangrijkheid. De proeven uit Bilderdijks en da Costa's poëzie, nu en dan door den spreker tot opheldering van het door hem gezegde voorgedragen, waren over het algemeen zeer gelukkig gekozen. Met verlangen zien wij ten Kate's 5de lezing te gemoet, waarin hij ons een blik wil doen slaan op Goethe's Faust."

De opperceremoniemeester heeft bekend gemaakt, dat het hof den rouw zal aannemen wegens het overlijden van H. K. H. mevrouw de regerende groothertogin van Mecklenburg-Schwerin, voor den tijd van acht dagen, met ingang van den 15 dezer, te verdeelen in vier dagen halven rouw, en vier dagen ligten rouw; wegens het overlijden van H. K. H. mevrouw de hertogin Sidonia van Saksen zal vier dagen ligte rouw gedragen worden aanvangende 19 dezer.

De nieuw benoemde minister van buitenlandsche zaken, jhr. mr. P. van der Maessen de Sombreff, heeft donderdag zijne funktiën aan het departement aanvaard.

De Staatscourant van vrijdag bevat eene kennisgeving van den minister van marine dat in de tweede helft van de maand april aanstaande bij de direktie der marine te Amsterdam een vergelijkend examen zal plaats hebben van jongelingen, die als machinist-leerling der tweede klasse wenschen te worden aangenomen. Het getal der als zoodanig te plaatsen jongelingen zal zich tot twaalf bepalen, terwijl alleen zij worden toegelaten, die op den 1 januarij van dit jaar het 15de levensjaar reeds en het 20ste nog niet zijn ingetreden, en bij het vooraf te ondergaan geneeskundig onderzoek voor de zeedienst zijn goedgekeurd.

De Staatscourant van heden deelt de bevolking mede der provincie Groningen, volgens de laatste officiële volkstelling. Het totaal cijfer bedraagt 207,688. Daarvan telt Groningen 35,774.

De verhouding der geneeskundigen was in Frankrijk nog kort geleden even ellendig als deze nu nog bij ons is. Feitelijk bestond er natuurlijk ook wel vroeger eene geregtelijke geneeskunde, maar regtens had men er geen medecin-légiste. Had de regtbank, of hadden de regterlijke ambtenaren vroeger de voorlichting noodig van geneeskundigen of moest er een geregtelijk-geneeskundig onderzoek verrigt worden, dan riepen zij daartoe nu eens dezen, dan weder genen op, naar goeddunken. Gewoonlijk vonden deze medici echter eene totale miskenning hunner bewezene diensten, daar zij niet als experts of deskundigen, maar slechts als getuigen werden afgescheept, en zij mogten zich zelfs gelukkig rekenen eene deklaratie te mogen indienen volgens een verouderd tarief van 1811. Natuurlijk konden bij zulk een toestand noch bijzondere lust of opzettelijke beoefening, noch de zoo noodige praktische ervaring verwacht worden.

In den laatsten tijd heeft men echter bij de bevoegde autoriteit stappen ter verbetering gedaan, en wel aanvankelijk met gunstig gevolg. De minister van justitie heeft namelijk in den laatsten tijd door aanschrijvingen aan de regterlijke magt gezorgd dat nu voortaan de medici als experts beschouwd en niet meer met gewone getuigen zullen gelijk gesteld worden. De

herziening van het tarief van 1811 wordt nu ook spoedig te gemoet gezien. Het is wenschelijk dat thans spoedig ook bij ons aan den vurigen wensch naar verbetering, door de nederlandsche geregtelijk-geneeskundigen zoo dikwijls geuit, door den minister bij deze gelegenheid gevolg zal worden gegeven.

Men schrijft uit het Westland aan de Nieuwe rotterdamsche courant:

De frissche weêrsgesteldheid van de laatste dagen heeft op den staat der landerijen een aller gunstigsten invloed uitgeoefend, daar zij door de laatste nachtvorsten en opdroogende winden in een gezonden toestand verkeeren. Allerwege begint men dan hier ook met het leggen van aardappelen aan te vangen. Minder gunstig is de staat van het winterkoren en het koolzaad, dat ten gevolge van de nachtvorsten gedeeltelijk verloren is geraakt, zoo dat de daarmede bezaaide akkers op nieuw zullen omgeploegd worden. Bij eenigzins gunstige omstandigheden beloven ook de vruchtboomen een gewenschten oogst.

Men schrijft uit Boskoop: De handel in boomen is hier weder buitengewoon levendig. Onoverzienbare massas van boomen, planten en gewassen worden van hier naar alle oorden der wereld verzonden, waartoe stoombooten en spoorwegen in den tegenwoordigen tijd ruimschoots de gelegenheid aanbieden. Opmerkelijk is het, dat er welligt geene plaats wordt gevonden, waar deze tak van landbouw op zoo uitgebreide schaal wordt uitgeoefend en zoo alle onderdeelen in zich bevat als hier.

Met de gisteren aangekomen landmail uit Oost-Indië zijn geen tijdingen van belang overgebragt.

Marine en leger.

* Met 1 april a. s. wordt op non-aktiviteit gesteld de luitenant ter zee 2e klasse van het wachtschip te Vlissingen E. F. Hänel von Cronenthall.

— Het nieuwe dok op 's rijks marinewerf te Nieuwediep is leeg gepompt, en men zal spoedig overgaan tot het nemen van proeven om zich te overtuigen of zich nog eenig onrustwekkend teeken daarin vertoont, waaromtrent echter geen vrees bestaat. Aan de scheur op den bodem is sedert haar ontstaan geenerlei verandering gekomen. In het laatst dezer maand zullen de werkzaamheden aan de groote zeedoksluis weder aanvangen en de voltooijing van het bovengenoemde dok worden voortgezet.

— Men verneemt dat gedurende de zomermaanden in de vlakte te Waalsdorp nabij 's Gravenhage weder zal gekampeerd worden, en dat even als in vorige jaren dat kamp afwisselend door artillerie-troepen zal worden betrokken. Het bevel daarover zou zijn opgedragen aan den majoor Moorrees, van het 1ste regiment vesting-artillerie, in garnizoen te Gorinchem.

Kerk- en schoolnieuws.

Uit het vroeger medegedeelde drietal van predikanten is door den kerkeraad der hervormde gemeente te Zonnemaire. c. a. beroepen de heer C. F. Zeeman, predikant te Welsum.

Gemengde berigten.

Te 's Hertogenbosch zijn op dit oogenblik al de cellen der strafgevangenis bezet: sedert de oprigting had zulks nimmer plaats. — De wed. Marguérite Salme, te Montigny sur Sambre, heeft het voorregt dertien zonen te bezitten. De jongste dezer heeft onlangs voor de militie vrijgeloot, — een geluk dat ook zijnen twaalf broeders vroeger ten deel viel. — Te Hoorn is jl. dingsdag gevankelijk binnengebragt de burgemeester van het eiland Urk en zijne zuster, beschuldigd van valschheid in geschriften enz. De brigadier en rijksveldwachter waren echter tot die gevangenneming, door het verzet der bewoners van het eiland, niet in staat, — slechts nadat Zr. Ms. stoomschip Cycloop met mariniers en den officier van justitie zich naar het eiland hadden begeven, mogt de arrestatie dezen laatsten gelukken. — De heer J. S. van Deventer, te Zwolle, heeft naar de londensche tentoonstelling gezonden een door hem vervaardigd karpet voor eene vestibule. Het heeft omstreeks 3½ ned. el middellijn en is zamengesteld uit inlandsche dierenvellen. — Vóór eenige dagen is Blondin in den schouwburg te Liverpool, waar hij eene vertooning gaf, met een man, dien hij op den rug droeg, van het touw gevallen, doordien het eene eind losschoot en alzoo een paar voet zakte; gelukkig, dat het ongeval niet boven het parterre, maar boven het tooneel plaats greep; hij werd door eenige omstanders opgevangen en kwam dus met zijne levende vracht met den schrik vrij; dit belette niet dat hij, toen het touw weder bevestigd was, zijne kunsten vervolgde. — Op het negentiende museumkoncert te Frankfort heeft zich jl. donderdag de nederlandsche toonkunstenaar Ernst Lubeck, die thans te Parijs is gevestigd, doen hooren. — De heer J. E. Teyssemann, hortulanus van 's lands plantentuin te Buitenzorg, heeft eene „Handleiding voor de katoen-kultuur in den oost-indischen Archipel" uitgegeven, die zeker wel vele belangstellende lezers zal vinden.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 12 ure.
Maart 1862.

Datum.	Wind. Rigting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0°.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24 u.	Laagste temperat. en verschil met de hoogste.	Aanmerkingen.
9	Z. t. W.	18	755.9	12.1	0.72	7.20	0.0	—	bewolkt.
10	Z. Zw.	5	762.3	9.6	0.85	8.10	0.0	—	bewolkt heijig.
11	Z. t. O.	15	762.7	9.8	0.80	7.70	0.0	—	bewolkt.
12	West.	1	756.7	8.6	0.95	8.50	10.4	—	betr. en mist.
13	O. t. N.	5	762.2	11.8	0.92	9.78	0.4	—	bewolkt.
14	O. NO.	6	766.5	8.0	0.92	8.00	0.4	—	betr. en mist.
15	O. t. N.	6	760.5	10.1	0.80	7.85	0.3	—	held. en heijig.

Thermometerstand.

15 maart 's morg. 7 u. 42 „ 's midd. 1 u. 54 „ 's av. 11 u. 44 gr.
16 „ 's morg. 7 u. 40 „ 's midd. 1 u. 56 „ 's av. 11 u. 50 „
17 „ 's morg. 7 u. 42 „ 's midd. 1 u. 54 gr.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

De beraadslagingen in de wetgevende vergadering van Frankrijk over het adres van antwoord zijn nog niet afgeloopen. Vrijdag en zaturdag werden de financiën besproken. Men zie daaromtrent hetgeen we onder Frankrijk mededeelen.

De amendementen van de heeren Jules Favre, Hénon, Darimon, Ernest Picard en Emile Ollivier zijn, met uitzondering van dat der financiën, tot dusverre door geen enkel ander lid ondersteund. Niemand zal zich daarover verwonderen want men weet dat het wetgevend ligchaam geenszins de uitdrukking is van het gevoelen der natie. Uit de jongste diskussiën is het nog duidelijk geworden welke middelen de regering zoo al te baat neemt om de verkiezingen van hare kandidaten door te drijven. De vijf voorstellers mogen eene kleine partij in de kamer vormen, zij drukken daar gevoelens uit die een groot deel van het fransche volk bezielt. De overwinning door hunne redevoeringen behaald is ongetwijfeld veel grooter dan men geneigd zou zijn uit den uitslag der stemmingen op te maken. Door het geheele land vinden ze weêrklank en zelfs in de wetgevende kamer zijn ze door menig lid, dat zich bij de stemming niet aan de kleine partij durfde aansluiten, in stilte toegejuicht. Nergens was dit duidelijker te bespeuren dan bij de redevoering welke de heer Ollivier in de zitting van ll. woensdag heeft uitgesproken. Hij behaalde een regtmatig succes, daar ook zij, die met zijne stellingen zeker niet instemden, werden gedrongen om met aandacht, soms met blijkbaar welgevallen te luisteren. Zijne woorden kunnen niet zonder vrucht blijven, daar zij een helder licht werpen op het romeinsche vraagstuk, dat door velen nog slechts aan ééne zijde is bezien. Merkwaardig was vooral de wederlegging van de voorstelling welke de heer Keller van „de revolutie" had gegeven. Zij wilt niet, zoo als de heer Keller beweert heeft, het alvermogen van den staat, eene bovenmatige centralisatie, noch het belemmeren der vrijheid. Zij eerbiedigt de faits accomplis slechts in zooverre zij wettig zijn en zij acht geen stelregel noodlottiger, dan die welke de middelen om het doel regtvaardigt. Al deze punten zet de heer Ollivier uiteen met eene meesterlijke welsprekendheid. Het doet ons leed dat onze geringe plaatsruimte ons niet veroorlooft zijne rede in bijzonheden te volgen.

Om de gemoederen voor eene eindelijke oplossing te stemmen, brengt de heer John Lemoinne nog altijd het zijne toe. Eergisteren schreef hij in het Journal des débats, wij weten niet zijn hoeveelste artikel over het zelfde onderwerp. Om daarbij op den duur belangstelling te wekken is zelfs voor het talent van Lemoinne moeijelijk, en hoewel hij de oude argumenten nu en dan weder in nieuwe groeperingen weet te plaatsen, zijne beschouwingen kregen in den laatsten tijd iets zeer eentoonigs bij het onveranderde thema: afscheiding van de wereldlijke en geestelijke magt. We zouden dan ook nu van zijn opstel geene melding maken, zoo daarin niet stellingen werden verkondigd die tot nog toe, voor zoo veel we weten, niet openlijk in Frankrijk zijn uitgesproken. „Voor het pausdom, dus lezen we o. a., is het zeer duidelijk dat wanneer het goevernement 't welk in naam van het goddelijk en bovennatuurlijk gezag wordt uitgeoefend, van het italiaansche grondgebied verdwenen is, het ook in de overige wereld weldra geen plaats meer zal innemen. Daarom zal het pausdom dit laatste bolwerk van het theokratische regt tot het einde toe verdedigen. De regeringen waardoor het gesteund wordt berusten op het zelfde beginsel. Hetgeen zij in het pausdom verdedigen is niet de kerk, maar het model, de inkarnatie, de zuiverste type van de regering door het goddelijk regt. In landen waar het burgerlijk regt heerscht, vindt het pausselijk gezag alleen verdedigers onder hen die tot den verouderden maatschappelijken toestand zouden wenschen weder te keeren." De zienswijze in Frankrijk moet in den laatsten tijd wel eene belangrijke verandering hebben ondergaan om het Journal des débats tot deze openlijke erkentenis te brengen.

Wij hebben in den laatsten tijd gelegenheid gehad de voorzigtigheid te bewonderen waarmede de liberale fransche dagbladen de zittingen resumeerden van het wetgevend ligchaam, om den stortvloed te ontgaan van waarschuwingen en communiqués. La presse doet thans met fijne ironie opmerken dat deze voorzigtigheid niet door alle bladen wordt in acht genomen: „Le pays o. a. geeft blijken van eene buitengewone onafhankelijkheid met betrekking tot het beoordeelen der redevoeringen van de afgevaardigden ... der oppositie. Zie hier met welke passende woorden dit blad het karakter en de welsprekende taal van den heer Jules Favre kenschetst:

„„de heer Jules Favre heeft een talent om alles te verdraaijen. Hij verwart alle begrippen en alle feiten. De welsprekendheid waarmede hij het bedriegelijk geraamte zijner redevoering verbloemt, kan toch het bedrog dat in zijne woorden ligt, niet bedekken. Alles is onzamenhangend, ondoordacht, slecht afgeleid. enz. enz." "

„Le pays loopt, naar het ons voorkomt, groot gevaar, en wij raden hem aan te bedenken dat „wanneer het senatus-consult van 2 februarij wel niet bepaald het geven van verslag en het resumeren der zittingen heeft verboden, het daarom volstrekt niet veroorlooft ongetrouwe en beleedigende verslagen, zoo als die in het voornoemd artikel voorkomen." (Woorden der konsiderans van de waarschuwing aan La presse.)

Le temps toont van de liberale bladen de meeste stoutmoedigheid. „Na ernstige overweging, zegt de hoofdredakteur Nefftzer, blijven wij volhouden de beraadslagingen van het wetgevend ligchaam te bespreken en te verklaren. De dagbladen betalen eene borgstelling van vijftig duizend franken en eene groote som aan zegelregt, eenvoudig voor de bevoegdheid om over de openbare aangelegenheden hunne meening te mogen uitpreken. In beginsel omvat die bevoegdheid alles wat niet bepaald door de wet is uitgesloten. Daar nu het resumeren der verslagen niet verboden is, blijven wij het gevaar dat ons boven het hoofd hangt trotseren."

Krachtiger en duidelijker dan in den senaat heeft de minister Billault zich in de wetgevende vergadering voor het behoud van het statu quo uitgelaten.

Met het geduld der fransche regering vormt de houding, door de vereeniging Provvedimento aangenomen, een waar kontrast. De invloed, welken de italiaansche komitees eerlang op den gang der zaken kunnen uitoefenen, noopt ons het verslag der te Genua gehouden vergadering, door den heer Gabiël Benoit-Champy voor het Journal des débats opgemaakt, aan onze lezers mede te deelen. Onder den indruk van het oogenblik geschreven bezit het, bij boeijende en schilderachtige wijze van voorstelling, eene dubbele waarde. De heer Benoit-Champy is een zoon van den voorzitter der regtbank van eersten aanleg te Parijs, geboren in Italië en heeft daar vele relaties. Hij is naar Genua gereisd met het doel om aan het Journal des débats verslag te geven; sommigen meenen om tevens Napoleon III op de hoogte te houden wat daar verhandeld wordt.

Telkens als de koning van Pruissen het woord tot de natie rigt, toont hij weinig ingenomenheid te bezitten met de konstitutionele instellingen. De brief door dien vorst aan zijne ministers geschreven en door dezen aan de kamer van afgevaardigden medegedeeld, geeft daarvan op nieuw blijk. De koning verklaart daarin dat het ministerie de achting bezit van het weldenkend deel der natie. De meerderheid der afgevaardigden die getoond hebben in het ministerie geen vertrouwen te stellen, en dus niet tot de weldenkenden worden gerekend, krijgt alzoo een vrij gevoelige bestraffing. En toch is die meerderheid der kroon niet vijandig; toch verlangt zij slechts handhaving der grondwet, maar zij verschilt omtrent enkele punten van zienswijze met het ministerie. Wat zou men zeggen als koningin Victoria, de koning der Nederlanden of Leopold I den naam van weldenkenden ontzeide aan hen die op hervormingen aandringen, maar in liefde voor de kroon noch in gehechtheid aan de grondwet blijken te kort te komen?

Men kan overigens de ministeriële krisis nog niet als geëindigd beschouwen. In het kabinet heerscht verdeeldheid, door dat de liberale leden zeer goed inzien dat zonder een hervorming van het huis der heeren geen degelijke vooruitgang te wachten is. Zij blijven op hun ontslag aandringen zoo zij niet van den koning en hunne ambtgenooten waarborgen ontvangen dat het met deze hervorming ernstig is gemeend.

De hervorming van het huis der heeren maakt ook een der punten uit van het programma der afgevaardigden van de konstitutionele partij. De overige voorwaarden welke deze partij stelt voor hare medewerking en ondersteuning, zijn: de vestiging van een engeren bond in den algemeenen duitschen bond, met parlementaire vertegenwoordiging en onder voorbehoud van de onafhankelijkheid der bijzondere staten; wat het binnenland betreft, een liberaal konstitutioneel bestuur en, om daartoe te geraken, de voltooijing der konstitutie door de zamenstelling der organieke wetten in een vrijzinnigen geest, en ten slotte eenheid in het bestuur der openbare aangelegenheden.

Het schijnt dat de opstand in Griekenland eerder de strekking heeft om zich uit te breiden dan te verminderen. Er schijnen ook onlusten te Syra te zijn uitgebroken. Athene was bij groote gisting der gemoederen toch nog rustig.

België.

Overtuigd van de belangstelling die in deze dagen de zittingen opwekken van de kamer der vertegenwoordigers in België, zullen wij met betrekking tot de veel- en welbesproken kwestie van de militaire dienstbaarheden, deze zittingen eenigzins uitvoeriger behandelen. De heer de Boe heeft in de zitting van 13 maart de leer welke hij is toegedaan nader uiteengezet en verdedigd. Deze vertegenwoordiger uit Antwerpen deed opmerken dat dit systeem door den heer Royer de Behr de omverwerping van onze geheele wetgeving omtrent de dienstbaarheden was genoemd. „Maar het is moeijelijk deze omver te werpen, omdat er eigenlijk geene bestaat. Er zijn slechts verspreide wetsbepalingen en oude dekreten daaromtrent, maar geen komplete wetgeving. Het verzoek dat wij doen om eene wet op de dienstbaarheden zal dus eene weldaad voor de wetgeving zijn. Men kan niet de schadeloosstelling voor militaire servituten weigeren, omdat deze niet voor diegene met betrekking tot de spoorwegen verleend wordt, daar de dienstbaarheden rondom Antwerpen van tienmaal meer gewigt zijn dan die, welke op het land rusten langs de belgische spoorwegen. In Frankrijk regelt de zelfde wet de schadeloosstelling voor de onteigening van land dat tot de fortifikatiewerken moet dienen als voor dat, waarop dienstbaarheden worden gelegd. Daarbij behoeven wij ook niet het onregt te herstellen door vroegere regeringen gepleegd. Ik zal dit aan den heer Allard, die mij voortdurend in de rede valt, bewijzen. De meeste eigenaars toch der landen waarop dienstbaarheden gevestigd zijn, zijn dit eerst geworden nadat deze vestiging had plaats gegrepen. Men zou dus hen moeten opsporen die op het oogenblik van de vestiging dier dienstbaarheden eigenaars waren. Maar behalve dit, stellen wij ons te vreden met regtvaardig te zijn voor het tegenwoordige en voor de toekomst, zonder ons met het verleden bezig te houden. Het eerste is waarlijk al moeijelijk genoeg. De provincie Antwerpen en vooral het arrondissement Antwerpen hebben het meest te lijden gehad voor onze nationale onafhankelijkheid. Het heeft in de oorlogskosten voor meer dan 11 millioen bijgedragen, — en thans nu de stad misschien wederom geroepen is tot zulke lasten, beknibbelt men haar de schadeloosstelling waarop zij regt heeft.

„De betreurenswaardige manifestatiën te Antwerpen hadden tot oorzaak het denkbeeld dat, als het leger genoodzaakt was de 8 forten van de verdedigingslinie afgezonderd [illegible]

[illegible] zij zich in de noordelijke citadel kon terug trekken om aldaar een aanval afwachten, die allerschadelijkst zou zijn voor de stad. Ik moet hier die manifestatiën afkeuren, daar ik anders den schijn op mij zou laden als of persoonlijke bedreiging invloed op mij uitoefende.

„Alle wetten die dit onderwerp behandelen maken eene onderscheiding tusschen het meer verwijderde terrein en dat, welke meer onmiddellijk de citadellen omgeeft en de esplanade wordt genoemd. De esplanade maakt een deel uit van het staatsdomein en kan dus niet met dienstbaarheden bezwaard worden, maar moet door den staat worden aangekocht. Ik vraag aan den minister van oorlog of die twee citadellen ten noorden en ten zuiden, voor de verdediging der stad onmisbaar zijn, en of die ontworpen forten niet door iets anders zouden kunnen vervangen worden."

De heer Savart merkt op dat deze kwestie, zoo voor Antwerpen van gewigt, dit zeker nog meer is voor Doornik, maar men in de stad forten heeft en aan verscheidene inwoners verboden is aan hunne huizen te bouwen.

Nadat de heer Chazal aan dit lid voldoende inlichtingen daaromtrent heeft gegeven, beschouwt hij den oorsprong en het doel der militaire dienstbaarheden, en betoogt dat de noordelijke citadel voor de verdediging van Antwerpen onmisbaar is. Nadat nu aan de leden het plan dier citadel is medegedeeld, wordt de zitting gesloten.

In de zitting van 14 maart heeft de minister van oorlog Chazal weder in eene uitvoerige rede zijn gevoelen omtrent de fortifikatiën en dienstbaarheden uiteengezet en verdedigd, waarin hij ook herhaaldelijk verklaarde dat hij zich niet door geschreeuw of bedreigingen zou laten dwingen. Deze verklaringen werden telkens levendig toegejuicht — als of, zegt L'observateur Belge, de minister tegenover een individu stond en dit een schitterend bewijs was van personelen moed. Bovengenoemd blad noemt dit geen moed maar meer stijfhoofdigheid, die, — reeds af te keuren tegenover een vijand, onverantwoordelijk is tegenover het volk. „Onderzoek" zoo gaat dit blad voort, „onderzoek of het volk gelijk of ongelijk heeft, mijnheer de minister! en let er niet op welke de wijze is waarop het zijn gevoelen uit. Het kent uwe schoone taal niet, en bezit geen kaartje om het u als wijze van uitdaging te zenden. Denk er aan mijnheer de minister, dat uwe woorden zich steeds in den mond van iederen tyran bevinden."

Na ons deze uitwijding te hebben veroorloofd — waardoor het gevoelen of ten minste de tendenz van dit onafhankelijk belgisch blad eenigzins uitkomt — keeren wij tot de zitting terug. De heer Coomans die na den minister het woord heeft gevoerd, verklaarde te begrijpen dat de minister van zijn standpunt de wet verdedigde, maar zeide dat zijn systeem hem onbegrijpelijk voorkwam, vooral wat de verdediging daarvan betrof op gezag van Vauban. Deze toch heeft de lijn der dienstbaarheden gesteld naar de toenmalige dragt der kanonnen, terwijl men thans die zelfde lijn wil behouden hoewel de dragt tegenwoordig bedraagt 5,000 ellen. Verder strekt deze redevoering om te betoogen dat men het stelsel van verdediging van Vauban en tegen van Rossem, door den minister aangehaald, niet kan vergelijken met het tegenwoordige. Verder eindigt de heer Coomans met de bewering dat de vergadering, — wanneer zij geweten had, wat later omtrent de fortifikatiën is bekend geworden, — in der tijd anders zou gestemd hebben. Nadat de heeren Montpellier en van Overloop nog gesproken hebben, die beiden het beginsel van schadeloosstelling schenen toegedaan, wordt der zitting gesloten. In de volgende van 15 maart heeft het eerst de heer Vervoort het woord gevoerd. Deze spreker zette uitgen wat thans de vrees uitmaakte der inwoners van Antwerpen, namelijk dat bij een eventuelen aanval, de stad hevige schade zou lijden, en de heillooze gevolgen voor de burgerij van de kwestie der dienstbaarheden. „Er is," zegt de spreker „een groote inrigting, de Pheulx, op 3,000 ellen van de fortifikatie-werken, die te niet moet gaan omdat men daaraan geene herstellingen mag doen. De gebouwen zullen dus moeten instorten en de staat zal het nut hebben van dit verlies, zonder daarvoor schadeloosstelling te geven. Eigendom is het regt om te genieten binnen de perken door de wetten gesteld. Ik onderzoek die wetten en rigt nu ergens eene groote fabriek op, ik breng daar verbeteringen aan door de wetten geoorloofd, gedurende 40 jaren, — tot op zekeren dag, ik, volgens die zelfde wetten, van mijn eigendom beroofd word; dit is immers onaannemelijk. Ieder is het met mij eens dat de staat een huis afbrekende om aldaar een fort te bouwen, schadeloosstelling moet geven, en hoe kan men dan ontkennen dat als men dat huis langzaam laat vervallen, men geene schadeloosstelling zou behoeven te geven!" Nadat nu de diskussiën eenigzins afgedwaald zijn over een bijzonder voorval en men eigenlijk op een geheel ander terrein is gekomen, brengt de heer Gottal de beraadslagingen weder over op de kwestie, die aan de orde is, namelijk de petitie van den provincialen raad van Antwerpen, waarop de heer Nothomb eene redevoering houdt, strekkende om te betoogen dat de staat — [illegible] den soldaat, den beschuldigde die voorloopig [illegible] bevindt en later vrij gesproken wordt, schadeloosstelling [illegible] ook voor reële servituten even[illegible] te geven." Hoe edelmoedig, hoe vernuftig, roept L'observateur belge. Dus de heer Nothomb moet, als hij konsekwent wil zijn, zich tegen de liefdadigheid verklaren, tot dat men een middel hebbe uitgevonden tegen de armoede in het algemeen. Dus de heer Nothomb moet zich tegen iedere wet of ieder besluit verklaren, omdat onze wetgeving nog niet volmaakt is, en dat het middel nog niet uitgevonden is voor eene herziening in eens." L'indépendance daarentegen, is het volkomen met den heer Nothomb [illegible] volgens dat blad [illegible] met eene filosofische [illegible] en juistheid, de kwestie in haar waar daglicht [illegible]. Nadat de heer Coomans nog het woord [illegible] en [illegible] verklaard heeft in der tijd vóór de [illegible] linie van vestingwerken te hebben gestemd, om[illegible] dat zij toch nooit tot stand zoude komen (!) [illegible]

— In den brief van den burgemeester van Mechelen, Broers, wordt het voorgevallene aldaar met veel zachter kleuren dan in vroegere berigten voorgesteld. L'indépendance belge zegt echter in 't bezit te zijn van brieven, waaruit onwederlegbaar zou blijken dat het voorgevallene aldaar overeenkomstig was met het verhaal door den heer Hymans — in ons vorig nommer vermeld — in de kamer van vertegenwoordigers gedaan. Hoe dit ook zij, wij zien met belangstelling den uitslag van het ingesteld onderzoek te gemoet.

Frankrijk.

Donderdag deed het wetgevend ligchaam achtereenvolgens togten naar de Vereenigde Staten, Mexiko, China, Cochinchina, bij gelegenheid dat de belangen der diplomatie en der marine ter sprake kwamen. Zij hebben althans dit verblijdend gevolg gehad, dat de minister Billault betuigde eene levendige sympathie te gevoelen voor het beginsel der afschaffing van de slavernij. Hij zou al wat in zijn vermogen is aanwenden om met raad en daad dat beginsel te verbreiden.

De heer Darimon heeft een zeer verontrustend tafereel opgehangen van de toekomst der financiën, en daarbij helder en met kracht het amendement door de oppositie voorgesteld, verdedigd. De minister Magne wilde in antwoord daarop door een opeenstapeling van cijfers aantoonen dat de toestand volkomen bevredigend was. „Het verledene — aldus besloot hij zijne rede — moet over de toekomst voor ons licht verspreiden en ons toonen wat we met de nieuwe waarborgen door den keizer verleend, van onze financiën mogen hopen. Laat ons met de kommissie verklaren dat de toestand ons alle vertrouwen moet inboezemen. Laat ons er bijvoegen dat de financiën van den staat met al de zorgvuldigheid die men slechts van een goed huisvader verwachten kan, bestuurd worden en dat de kamer met de meeste naauwkeurigheid haar toezigt heeft uitgeoefend."

Na den minister stond een man op die meermalen rapporteur was van de kommissie voor het budget, en wiens naam in de financiële wereld vermaardheid heeft gekregen. De heer Devinck kan waarlijk niet verdacht worden van tot de oppositie te behooren, en de steun dien hij aan het amendement verleende heeft daarom dubbel beteekenis. Over het verledene sprak hij slechts weinig, „want hij behoort tot het getal der genen die niet tot het laatste oogenblik gewacht hebben om goeden raad te geven."

Slechts één enkel, maar een afdoend voorbeeld haalde hij aan „van de groote misbruiken die van de buitengewone kredieten gemaakt zijn." Hij gaf vervolgens in grove trekken de schets van een plan, waarbij hij het mogelijk achtte het evenwigt tusschen de ontvangsten en uitgaven te herstellen, zonder nieuwe belastingen op de schouders der natie te leggen, waartoe de heer Fould zich bij de steeds toenemende uitgaven gedrongen ziet. Het is bijna overtollig te zeggen dat het plan van den heer Devinck eene vermindering van de budgetten van oorlog en marine ten grondslag heeft. Met veel moed, met veel kracht toonde hij aan dat, indien niet de kamer het initiatief tot bezuinigingen neemt, men dat geenszins van den staatsraad en evenmin van de ministers te wachten heeft. Hij wees niet alleen aan, dat de kamer het middel bezit om de uitgaven in te korten, maar dat het ook van haren pligt is.

De talrijke bijvalsbetuigingen aan deze rede ten deel gevallen, deden aanvankelijk vermoeden dat een groot gedeelte der meerderheid, waartoe de heer Devinck behoort, bij de stemming over het tweede gedeelte van het amendement zich bij de vijf leden der oppositie zou aansluiten. Dat vermoeden heeft zich echter niet verwezenlijkt. De artikels 8 en 9 zijn zaturdag, na de verwerping van het amendement, even als de andere met eene overgroote meerderheid aangenomen.

— Bij den zesden verjaardag van den keizerlijken prins heeft Napoleon 64 maires tot ridders van het legioen van eer benoemd.

MENGELINGEN.

De vergadering van de Provvedimento.

(NAAR DE BESCHRIJVING VAN DEN HEER BENOIT-CHAMPY).

Ik heb Genua wedergezien en mij twee jaren jonger gevoeld. Het roode buis der Garibaldianen vertoonde zich overal in de straten, als ten tijde van het vertrek der Duizend. Wederom waren de straten vervuld met groepen die zich met de politiek bezig hielden; wederom sprak de volksredenaar op eene verhevenheid staande tot de menigte. Meer dan ooit heb ik deze vrije stad teruggezien in hare levendigheid en hartstogtelijkheid, die ten allen tijde het uitgangspunt was der revolutionaire bewegingen in Italië. Een enkele blik op deze koortsachtig opgewonden volksmenigte overtuigde iedereen dat ontwijfelbaar Garibaldi zich daar bevond.

Van het station begaf ik mij dadelijk naar de schouwburgzaal Paganini. Reeds zijn alle afgevaardigden der italiaansche vereenigingen tegenwoordig. Laat mij u eenvoudig de verschillende indrukken schetsen die mij troffen. Laat mij slechts onpartijdig toeschouwer zijn. Ik wil liever vertellen dan beoordeelen, en ik kan u te midden van deze opgewonden levendige vergadering slechts vlugtig schrijven.

Laat ons vóór dat de vergadering geopend wordt een blik slaan op de zaal zoo als zij zich voor ons vertoont. De genuesche aristokratie heeft plaats genomen in de loges, terwijl het volk het parterre bezet. De afgevaardigden der italiaansche vereenigingen bevinden zich op 't orchest. Zij behooren tot alle standen der maatschappij, terwijl men ook vele uniformen van piemontesche officieren opmerkt.

Een enkel woord over den oorsprong dezer vergadering: het is de Provvedimento. Toen de expeditie van Garibaldi Europa met hoop en vrees vervulde, vormden zich komités van voorzorg in de meeste steden, wier doel was om vrijwilligers aan te nemen, te wapenen en naar Sicilië te zenden. Toen de oorlog geëindigd was, bleven die komités bestaan, wier krachten nu gewijd werden aan de wapening der natie.

Weldra braken er politieke oneenigheden uit en vertoonden zich mazzinistische neigingen in sommigen daarvan. Men keurde niet zonder reden de traagheid af, waarmede de regering maatregelen nam tot verdediging, en het patriotisme wilde in zijn ongeduld de beletselen afschudden door de diplomatie opgeworpen. Maar tegen het fransche leger zijn door hen nimmer aanslagen gesmeed — zij die door hun aanvoerder Bertani getuigden, dat zij slechts met eene vredelievende en nederige manifestatie Rome wilden naderen. Het is mijn pligt dit te doen uitkomen, terwijl de dankbaarheid van Italië jegens Frankrijk te groot is dan dat ooit het denkbeeld zoude kunnen opkomen van een dwaas en afkeurenswaardig verzet tegen de fransche vlag, bij een der italiaansche partijen. Vooral is zulk een denkbeeld nooit door Garibaldi gekoesterd. Hij heeft altijd gewaarschuwd tegen alle onbedachtzaamheid en steeds een buitengewoon talent en eene groote gematigdheid betoond in deze treurige en gevaarlijke konflikten. Het is ook aan het denkbeeld van vereeniging dat deze vergadering haren oorsprong verschuldigd is. De verspreide komités te vereenigen, hen in eene algemeene vereeniging te doen zamensmelten, zoo de inwendige verdeeldheden te doen verdwijnen en Italië te begiftigen met eene vaderlandslievende liberale instelling. — dat was het groote denkbeeld van Garibaldi. De komités hebben aan zijne oproeping gevolg gegeven, ieder heeft haren afgevaardigde gekozen en allen hebben zich vereenigd op deze vergaring van 9 maart.

Maar welken onrust heeft deze vergadering niet verspreid!

Is de invloed van Garibaldi groot genoeg om den revolutionairen hartstogt te bedwingen? Zal zijne stem krachtig genoeg zijn om eendragt daar te stellen? Dit is het onderwerp der gesprekken onder de groepen die zich vormen op het tooneel. Daar toch bevinden zich eenige bevoorregten en de aristokratie der politiek. Welke beroemde namen! Hier bemerkt men Hongarye door een zijner ridderlijkste zonen vertegenwoordigd, den generaal Etienne Turr. De kolonel Teleky vergezelt hem, de dappere krijgsman, die waardig is den naam te dragen van den ongelukkigen en heldhaftigen Ladislaus. Ginds is Montanelli, het moedige slagtoffer van Curtatone. Verder Deboni, de beroemde letterkundige, Mordini de vroegere dictator van Sicilie, de demokraten Saffi, Crispi, Brofferio, Cuneo en Bertani, zelfs de revolutionaire Campanella, die . . . . . . Maar eensklaps dreunt de zaal van daverende toejuichingen, Garibaldi is binnengekomen. Zijn portret is u bekend; hij draagt zijn gewoon kostuum. De generaal neemt den voorzitterszetel in en opent de vergadering met de redevoering die ge kent. Hij doet een beroep op de eensgezindheid van alle partijen, en de opgewondenheid door zijne woorden teweeg gebragt is een goed voorteeken op deze vergadering. Campanella neemt nu het woord, hij is de schaduw van Mazzini — en heeft ook uitwendig zoo veel overeenkomst met hem, dat hij zelfs eens als Mazzini werd gearresteerd. Men kan bemerken dat hij de zijde van Garibaldi kiest, want hij verklaart Victor Emmanuel als constitutioneel koning te erkennen en verder alle denkbeeld van een oppositie tegen de regering af te keuren; hij vraagt de wapening der natie, maar met eerbied voor de constitutie en met de tusschenkomst en het toezigt van het goevernement. De zegepraal van Garibaldi schijnt volkomen; deze eerste zitting zal de triomf der gematigdheid zijn en van het politiek gezond verstand. Later zullen de bedwongene hartstogten zich weder openbaren. Dan zal er weder een storm losbarsten, maar tot eer van het italiaansche volk, zal het einde aan het doel beantwoorden en de gematigdheid de overwinning behalen. Men kent bij akklamatie aan Garibaldi het regt toe het bureau van voorzitting te vormen. De generaal benoemt dienvolgens tot onder-voorzitters: Dolfi, de populaire bakker van Florence, Mordini, Crispi, Montanelli, Carbonelli, Campanella en Brofferio.

De diskussiën loopen nu over de 18 artikels van het programma, aan de goedkeuring der vergadering onderworpen, welke duren van 11 tot 2 uur. Ik wil hier die 18 artikelen noch de lange diskussiën die zij hebben uitgelokt herhalen. Zie hier het fundamenteel beginsel in het programma uitgedrukt: „de italiaansche demokratie vestigt eene algemeene instelling onder den naam van italiaansche demokratische vereeniging." Garibaldi rijst van zijne zitplaats op en vraagt eene wijziging in den naam der vereeniging, die hij wil veranderen in: societa emancipatrice della Italia. Hij wil zelfs den schijn van revolutionairen hartstogt vermijden dien het woord demokratisch zou kunnen opwekken. De vergadering willigt met algemeene stemmen dit verlangen van Garibaldi in.

Om deel uit te maken van de italiaansche vereeniging, moeten de komités nu de volgende beginselen aannemen: Bepaalde en algeheele aanneming van het volksbesluit van 21 oktober 1860; Rome de hoofdstad van Italië; gelijkheid der politieke regten; algemeene wapening.

De vergadering, bestaande uit 275 stemmende leden, neemt met algemeene stemmen, behalve ééne, dit programma aan. De tweede en laatste zitting wordt nu tot den volgenden dag uitgesteld. Men had een voorgevoel van een storm. Den volgenden morgen was er eene groote menigte voor de villa Spinosa verzameld, waar Garibaldi bij zijn getrouwen vriend Vecchi zijn intrek had genomen. Vele staatslieden komen daar met den generaal over de aanstaande zitting spreken, alwaar aan de orde zal gesteld worden de terugroeping van den genueschen uitgewekene Mazzini. Niets was meer interessant dan het tooneel dat op de villa Spinosa gedurende dien morgen voorviel. Naast beroemde politici zag men vrijwilligers die toegestroomd waren om hunnen generaal te begroeten, en mannen uit het volk om hun held te zien.

Garibaldi spreekt tegen iedereen met welwillendheid en eenvoudigheid. Hij verlaat den man uit het volk voor den staatsman en zijn gesprek verkrijgt nu een geleidelijken overgang. Welke verstandige woorden heb ik hem niet hooren uiten! „Laat ons gematigd zijn, mijne vrienden," zeide hij, „herinneren wij ons de vreesselijke lessen der geschiedenis; vergeten wij niet waartoe de teugellooze hartstogten de on-

sterfelijke revolutie hebben gebragt die in 1789 in Frankrijk voorviel. Dat wij onze zaak, die ons heilig is, niet bederven; de ware staatkunde is het volk te onderrigten en hun toestand te verbeteren. Zonder dit is de vrijheid onnut en onvruchtbaar. Europa heeft de oogen op ons gevestigd: dat wij haar vertrouwen inboezemen!"

Ik moet u bekennen dat ik mij getroffen gevoelde door die verstandige woorden, want ik kon alle lasterlijke aantijgingen niet vergeten welke ons land met betrekking tot dien man geduld heeft, die zich daar in al zijn grootheid, edelheid en vaderlandsliefde aan mij vertoonde....

Maar de zitting is weder geopend in den schouwburg Paganini. Mordini neemt het woord uit naam van de kommissie, welke op de laatste vergadering is belast met het verzoek aan de regering tot terugroeping van den eenigen uitgewekene dien Italië nog terugstoot, Giuseppe Mazzini. Hij zegt dat de diplomatische moeijelijkheden daaromtrent uit den weg zijn geruimd en stelt voor eene petitie aan het parlement op te zenden.

Campanella neemt nu het woord; hij heeft niets welsprekends, zijn stem is dof, zijne woorden zijn onbehagelijk. Maar haat en hartstogt maken hem welsprekend. Hij herinnert hoe Mazzini de ijverigste bewerker is geweest der herstelling van Italië. Hij verwondert zich dat het goevernement op hem den last eener veroordeeling doet rusten, uitgesproken tegen de onderneming door Pisacane en Mazzini beproefd tegen den koning van Napels, terwijl Piemont die zelfde onderneming heeft ten uitvoer gebragt. Hij zegt dat het vrije Italië geen enkele uitzondering moet maken, en zijn hartstogtelijke haat doet hem bij het vermelden der weigering van het piemontesche ministerie deze woorden ontvallen: „Zweren wij om ons op weg te begeven en Mazzini terug te eischen!" Nu ontstaat er eene vreesselijke opschudding; alle afgevaardigden zijn van hunne zitplaatsen opgerezen en geven teekenen van goed- of afkeuring. Met moeite worden de gemoederen tot bedaren gebragt. Crispi vraagt verlof om Campanella te beantwoorden. Hij trotseert moedig het gevaar om de thans woedende hartstogten te bestrijden. Hij herinnert dat eene natie verloren is zoodra zij de wetten met voeten treedt om aan hare driften te voldoen, — en dat dit regeringloosheid maar geen vrijheid is! Welnu er is met betrekking tot de terugroeping van Mazzini eene wetskwestie op te lossen.

De koning heeft slechts het regt van gratie. Mazzini weigert die aan te nemen. De koning kan volgens de konstitutie geen amnestie verleenen dan met behulp van het parlement; ziedaar waarom de kommissie eene petitie voorstelt aan het parlement. Met nieuwe hevigheid barst thans de storm weder los. Campanella stelt eene transaktie voor. Garibaldi zal zich belasten met aan den koning de wenschen der vergadering mede te deelen. De generaal is tot nog toe kalm en ongevoelig gebleven. Alle blikken wenden zich thans tot hem en men roept hem van alle kanten toe: „spreek, antwoord, generaal!" Garibaldi staat thans op en zegt: „Welnu ik neem het mandaat aan! vrienden, laat ons vereenigd blijven!"

Het is onmogelijk u de toejuichingen te beschrijven, — levendig, hartstogtelijk als zij waren bij deze woorden. Plotseling is er thans weder eendragt ontstaan te midden van zoo veel afkeer. Allen die tegenwoordig zijn, toeschouwers, afgevaardigden, — allen rijzen op en uit de borst van duizenden klinkt de kreet, krachtig en vreesselijk: leve Garibaldi!

De zitting liep nu spoedig ten einde; na twee belangrijke redevoeringen van Guerrazzi en Montanelli met betrekking tot het algemeen stemregt dat Italië wil, stemmen de twintig leden van het nieuwe komité. Garibaldi, tevreden dat de eendragt hersteld is, wil een bewijs van dankbaarheid geven aan alle partijen. Hij kiest 20 leden van verschillende partijen en plaatst zijn naam op het stembiljet om daaraan de geldigheid te ontnemen en alleen het kenmerk van eerbewijs te doen behouden.

De vergadering is thans afgeloopen.

„Morgen," zegt de generaal, „zal Europa weten dat Italië vereenigd is. Vaartwel!..."

Hij verlaat de zaal onder teekenen van algemeene genegenheid en geestdrift en kan zich slechts met moeite een weg banen door de opgetogen menigte.

Zoo was de Provvedimento van Genua, waaromtrent men zich zoo veel schrikbeelden had voorgesteld. Zij heeft een bewijs geleverd voor den invloed van Garibaldi, zij heeft luide verkondigd hare gematigdheid — en de wijsheid van een volk dat zich verlaat op zulke mannen.

Genua 9 maart.

ZEETIJDINGEN.

Den 17 januarij ll. is van Liverpool te Batavia gearriveerd, na 85 dagen reis, het barkschip *Stad Middelburg*, gez. D. D. Ouwehand. Schip en ekipage waren in den besten staat.

Volgens ontvangen berigt van Batavia was het schip *Zeelandia*, gez. W. Blaakhert, op den 18 januarij ll. aldaar ter reede geweest en had den volgenden dag de reis naar Passarouang voortgezet.

— Sedert 17 dezer zijn de reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *Cecilia*, gez. Bergström, Akyab; *Elionore Dobson*, gez. Easson, Odessa; *Conty Hartig*, gez. Coroni, New-York; *Excel*, gez. Spraghe, Messina. Voor Gent bestemd: *Germania*, gez. J. D. Hamann, Hamburg.

Van Antwerpen gekomen en van de reede naar zee gezeild: *Fanni Kirchner*, gez. L. Hagimann, naar New-York.

HANDELSBERIGTEN.

Meekrapprijzen.

ROTTERDAM 17 maart. Er werd heden redelijk geveild terwijl er vrij goede kooplust bestond. Goede onberoofde guld f 25.

Graanmarkten enz.

AMSTERDAM 17 maart. Tarwe en gerst onveranderd. Raapolie op zes weken f 46. Lijnolie op zes weken f 37.

ROTTERDAM 17 maart. Tarwe, erwten en paardenboonen waren heden 30 cent lager; koolzaad was 40 cent hooger.

AXEL 15 maart. Tarwe f 10,25 a f 11,65; Rogge f 7,95 a f 8,40; Wintergerst f 5,90 a f 6,30; Zomer dito f 5,35 a f 5,60; Haver f 3,25 a f 3,75; Paardenboonen f 7,95 a f 8,40; Duivenboonen f 8,40 a f 8,65; Bruineboonen f 11,20 a f 13,05; Groene erwten f 9,80 a f 10,25; Gele dito f 9,35 a f 9,80; Graauwe dito f 9,80 a f 10,45; Boekweit f 7,— a f 7,80.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 17 maart.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63⅛
	dito Nationale dito	3	„	75⅜
	dito dito dito	4	„	—
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	139¼
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102¼
	Certifik. Hope & co.	4	„	72¼
	dito dito 1855, 6de serie	5	„	92
	dito	6	„	—
	Aand. spoorweg			191¼
	Leening 1860	4½	„	89¾
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	2	„	42⅛
	dito binnenlandsch	3	„	48
	Certifik. coupons bewijzen			—
	Krediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	47½
	dito amsterdamsche	5	„	70
	dito nationale	5	„	57⅜
	dito 1847/1852	2½	„	24⅛
	Bank aktien	3	„	711
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	—
Portugal.	Obligatien	3	„	45¼
	dito nieuwe	3	„	44 9/16
Grenada.	dito			—
Venezuela.	dito	2½	„	23¾
Illinois.	dito	7	„	85⅛
Mexiko.	dito	3	„	33⅛

Londen 15 maart, ten 12 ure. Consols, 93½.
Weenen 15 maart. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 70,80.
Parijs 15 maart. (slotpr.) 4½ pct. compt. 97,70 3 pct. 69,85.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eene DOCHTER Vrouwe M. J. JONES — BODDAERT.

Frankfort, 11 Maart 1862.

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER J. VAN DEN BROECKE, Echtgenoot van
Dr. J. P. BERDENIS VAN BERLEKOM.
Middelburg, 14 Maart 1862.
Eenige kennisgeving.

Heden beviel voorspoedig van een' ZOON W. M. DE JONGE OUDRAAT, HENNEQUIN.
Vlissingen, 15 Maart 1862.
Eenige kennisgeving.

Voorspoedig bevallen van eene welgeschapene DOCHTER J. C. HAMAN — DE STEUR.
Serooskerke, 17 Maart 1862.

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER W. OP DE KONING — MALLEGO.
Breskens, 17 Maart 1862.
Algemeene kennisgeving.

Heden overleed, in den ouderdom van 64 jaren en 10 dagen, mijn geliefde Echtgenoot THOMAS MAAT, tot diepe droefheid van mij, mijne Kinderen en Behuwdkinderen.
Cats, den 15 Maart 1862. P. VERBURG, Wed. T. MAAT.

Heden werd ons, tot onze diepe smart, ons eenigst Kindje door den dood ontnomen, in den aanvalligen leeftijd van slechts 9 maanden.
Vlissingen, den 16 Maart 1862. H. F. REKKERS. P. S. REKKERS, WATTEZ.
Vrienden en Begunstigers gelieven deze algemeene bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan den Heer P. HERNY, vroeger Koopman in Granen, gewoond hebbende en overleden te Aardenburg, gelieven daarvan opgaaf of betaling te doen aan de Weduwe, ten huize van den Heer M. BIONKER te Aardenburg, vóór den 15 April eerstkomende. Brieven franco.

MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.
DEPARTEMENT MIDDELBURG.
Vergadering op Dingsdag den 18 Maart 1862, des middags ten twee ure.
NAGTGLAS, Secretaris.

Regthebbenden op drie halve en een half Vat Stockholmer Teer, vier ledige Vaten, vier Tonnen, zeven Noordsche Deelen en eenige Rondhouten, waarvoor een van Elias ... [illegible] ... op ... [illegible]

borgen op de Straaten der Gemeenten **Zoutelande** en **Biggekerke**, verzoegen zich ter reclame bij den Burgemeester dier Gemeenten.

PROVINCIE NOORDBRABANT.
AANBESTEDING
VAN DER DUYN-POLDER.

Op Zaturdag den 29 Maart 1862, des middags ten 12 ure, zal, ten overstaan van den te Ossendrecht residerenden Notaris C. G. B. VAN NOUHUYS, en ten huize van den Heer G. MOORS, te **Hoogerheiden**, worden aanbesteed:

HET BEDIJKEN VAN SCHORREN VOOR DEN **Nieuw-Vinkelenoord-Polder**, met het daarbij behoorende UITWATERINGS-DUIKER-SLUISJE, alles gelegen onder de **Gemeente Woensdrecht.**

Deze aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving overeenkomstig art. 24 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde aanbesteding zal ter lezing liggen bij den Heer G. MOORS, te Hoogerheiden, en op franco aanvrage te bekomen zijn, tegen betaling van f 1,— bij den Boekhandelaar K. G. OUKOOP, te Breda.

Den 26sten en 27sten Maart 1862 zal door de Directie de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en wijdere nadere informatie te bekomen zijn bij den Notaris C. G. B. VAN NOUHUYS te Ossendrecht, en den Heer G. MOORS te Hoogerheiden.

PUBLIEKE VERKOOPING te **Vlissingen**, op den Nieuwendijk, op Donderdag den 20 Maart 1862, des voormiddags ten elf ure, van
Een gebroken ANKER, KETTINGEN, een TROS en wat meer zal worden geveild.
Alles afkomstig van het Nederlandsch Barkschip SUZANNA ELISABETH, Kapitein OUWEHAND.

De Notaris C. SCHOUT VELTHUIS is voornemens om den 21 Maart publiek te verkoopen, ten verzoeke van den Heer JOHANNES LE ROY, op de Kaai te **Sluis**:
Drie schoone KOETSIERS-PAARDEN,
Een VOERMANS-PAARD, tevens Veulen-merrie,
Eene CALÈCHE, drie VEERKARREN,
Eene allerschoonste TILBURY,
Een SCHROOBAK, eene partij PAARDENTUIG en wat meer zal worden geveild.
Alles op 3 maanden crediet, mits goede Borgen te stellen.

De ondergeteekende berigt zijnen geëerden Begunstigers dat nog gedurende deze week **zijn WINKEL zal geopend zijn**, en alle nog voorhanden zijnde Goederen tot veel verminderde prijzen zullen worden verkocht. — Weder ontvangen van de Heeren KING & Co. te Londen eene groote sortering **Stalen** van de nieuwste zwarte en gekleurde **ZIJDE.**
J. A. GOETHALS.

NIEUWE HAMMEN
bij C. G. VAN HEUVEN & ZOON, Langenburgt.

Terstond een **Brooddrager** of **Bakkersknecht** benoodigd bij PR. LOOIS, Langendelft.

SCHOUWBURG. MIDDELBURG. Woensdag 19 Maart (no. 3 van het Abonnement) DE JODIN, Drama in 5 bedrijven; daarna DE BLOEDZUIGERS, of DE MINNEHANDEL IN DE APOTHEEK.
Aanvang 7 ure precies.

AMSTERDAM
KAAP DE GOEDE HOOP.

NAAR
KAAPSTAD, PORT-ELISABETH EN PORT-NATAL,
ligt te Amsterdam IN LADING,
om tegen primo Mei aanstaande te vertrekken, het gekoperd Campagne-Barkschip **WILLEM HENDRIK**, Kapitein J. BECKERING, ingerigt voor Passagiers zoo wel der eerste als voor de tweede en derde klasse.
Adres bij de Heeren Reeders F. U. H. REIGER & Cie., bij den Heer M. C. LAPIDOTH, Agent der Nederlandsche Landbouw-Emigratie-Maatschappij, of bij de Cargadoors HOYMAN en SCHUURMAN, te Amsterdam.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Maart:

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Woensdag	19	's morg.	6 ure.	Dingsdag	18	's morg.	8,30.
Vrijdag	21	„	6	Donderdag	20	„	10,15
Zondag	23	„	6	Zaturdag	22	„	10,15
Woensdag	26	„	9	Dingsdag	25	's midd.	12 ure.
Vrijdag	28	„	10,30	Donderdag	27	's morg.	6
Zondag	30	„	11,30	Zaturdag	29	„	6

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.